

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

rerer, paa en urigtig Maade mener jeg — og jeg har ogsaa undersøgt det og faaet det oplyst —, til en Samtale, som vedkommende Medarbejder har haft med Kontorchef Garde i Ministeriet for offentlige Arbejder, der er Formand for det Udvalg under Ministeriet for offentlige Arbejder, som arbejder med Spørgsmaalet om Revision af Mineloven. Kontorchefen har over for mig oplyst, at han selvfølgelig ikke har antydnet noget som helst om Indholdet af Udvalgets Indstilling til Ministeriet, end-sige om, hvad Regeringen agter at foretage over for Koncessionshaverne. Kontorchefen havde indskrænket sig til paa Forespørgsel blot at give vedkommende Medarbejder Oplysning om, at Spørgsmaalet om Saltfundet ved Harte blev behandlet af Udvalget, der i nær Fremtid vil afgive en foreløbig Beretning til mig.

Nu er der imidlertid skrevet en hel Del om denne Sag, og det kunde maaske derfor synes rimeligt, at jeg gav en lille Fremstilling af i hvert Fald den lovmæssige Udvikling af dette Spørgsmaal. For øvrigt kan man jo ved at efterforske i Rigsdagstidende finde de vigtigste Data i saa Henseende.

Vedrørende Undergrundsloven skal jeg oplyse, at Loven af 19. Februar 1932 oprindelig kun gjaldt til den 1. Juli 1940, og derefter følger alle de Tillægslove og Forlængelser, som er praktiseret indtil den 29. Juni 1945. Om Udviklingen skal jeg nærmere oplyse, at ved en Tillægslov af 31. Januar 1936 blev der givet Hjemmel til præklusiv Indkaldelse af Grundejere, der var interesseret i at udnytte deres Fortrinsret i Henhold til Lovens § 2, Stk. 2, til at opnaa Eneretsbevilling til Raastoffer, der fandtes under deres Grund. Ved en Indkaldelse, der blev foretaget i Henhold til den nævnte Tillægslov, meldte der sig ikke nogen Grundejere, der opfyldte Lovens Betingelser for at opnaa Eneretsbevilling. Det er muligt, at denne Indkaldelse af Grundejere i Danmark vedrørende dette Spørgsmaal i og for sig har været bedømt ud fra det samme Synspunkt, som er nævnt her i Dag af det ærede Medlem Hr. Hoff, at man paa det Tidspunkt antagelig ikke har været særlig indstillet paa, at der kunde være værdifulde Ting inden for Rækkevidde i Danmarks Undergrund.

Den i Lovens § 4, Nr. 7, omhandlede

Frist paa 4 Aar, inden hvis Udløb Bevillingshaveren skal indvinde de af Eneretsbevillingen omfattede Raastoffer, kan i Henhold til Tillægsloven af 13. April 1938 forlænges indtil 10 Aar. Den senere Udvikling er jo bl. a. illustreret gennem mine Udtalelser ved Fremsettelsen af Forslaget til Lovens Forlængelse i 1 Aar, og jeg har yderligere givet baade Udvalget i det høje Landsting og Udvalget her en Række Oplysninger vedrørende Enkeltheder i Kontrakten. Naar vi nu under Ministeriet for offentlige Arbejder har et sagkyndigt Udvalg, der arbejder med disse Spørgsmaal, naar jeg er villig til at knytte en fast Forbindelse mellem Ministeriets Undergrundsudvalg og Rigsdagens faste Udvalg vedrørende Undergrundsloven, og naar man fra det høje Tings Side er villig til at forlænge Loven 1 Aar, saa maa jeg bedømme Stillingen saaledes, at der paa nuværende Tidspunkt er foretaget det fornødne. Der vil nu af disse Udvalgsmedlemmer blive arbejdet baade sagkyndigt og juridisk forsvareligt, og Rigsdagens Udvalg vil paa ethvert Trin blive holdt à jour med Udviklingen og kan fremsætte Spørgsmaal over for Undergrundsudvalget og faa disse Spørgsmaal besvaret. Dermed mener jeg, at der er skabt en Forbindelse og en Arbejds metode, der vil være fornuftig med Henblik paa, hvad vi skal foretage os paa dette Omraade baade i en nærmere og maaske ogsaa en fjernere Fremtid.

Jeg kan oplyse for det høje Ting, at det sagkyndige Udvalg under Ministeriet for offentlige Arbejder bestaar af følgende: Kontorchef Svend Garde, der er Formand, Direktør, Dr. phil. H. Ødum, Professor, Dr. phil. A. Engelund, Direktør, Dr. phil. N. E. Nørlund, Direktør H. Petersen, Professor, Dr. phil. Arne Noe-Nygaard, Professor A. Rosenkrantz, Direktør G. E. Hartz, Sekretær, cand. jur. Jørgen Bjørnow og Sekretær, cand. jur. F. J. Boas. Der har allerede været arrangeret et Møde mellem Rigsdagens Undergrundsudvalg og dette sagkyndige Udvalg, men paa Grund af Rigsdagens Ferie blev dette Møde ikke det, det skulde have været, idet ca. Halvdelen af Udvalgets Medlemmer ikke var til Stede i Rigsdagen, og derfor vil der blive arrangeret et nyt Møde i denne Uge, hvor det forhaabentlig vil være muligt for alle Rigsdagsudvalgets Medlemmer at komme til